

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Brevissima Ad
Perfectionem Via: Hoc Est, De Perenni divinæ voluntatis intentione,
executione, apprehensione

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066340

Caput VI. Studium exercendi se in solius Divinæ Voluntatis intentione, &
executione, non præjudicare aliis piis exercitiis, ostenditur

urn:nbn:de:hbz:466:1-45352

exequi. Quod utique excelsissimum genus est, tum imitandi Christum, tum pertingendi ad Deum.

25.

Totum hoc, quod dixi hactenus, robur sumere potest ex eo, quod Christus Dominus aliquando dicebat, Observationem verborum seu mandatorum Dei, beatitudinem & salutem conferre; aliquando dicebat Observationem mandatorum suorum id facere. Faciebat enim hoc, quia aliquando se ut hominem à Deo discernebat, aliquando se ut Deum in æquali portione cum Deo ponebat. Quando se à Deo separabat, non suorum, sed divinorum verborum custodiam salutarem esse dicebat, tanquam altius esset, Dei, quam sua verba custodire; quando Deo se ex æquo ponebat, verba quoque sua spiritum & vitam esse, hoc est, salutem & beatitudinem æternam illa servantibus conferre, demonstrabat.

C A P U T VI.

Studium exercendi se in solius divine voluntatis Intentione, & executione, non præjudicare aliis piis exercitiis ostenditur.

26.

AT enim nonnemo dicet: Ex hac doctrina, quam tradimus, colligi videtur; debere nos abjecere atque negligere tot media ad virtutem, tot exercitia sancta, tot Spirituales doctrinas à Sanctis Patribus traditas & excogitatas, imò ab ipsomet Spiritu S. inspiratas; & quorum tot libri, tot de rebus Spiritualibus tractationes; tanto labore & diligentia passim conscripta

scripta de acquirendâ perfectione volumina?
Sed

Sciendum est, quod in Bonis aliud sit, quærire perfecta, aliud sectari perfectissima: quòd aliud item sit pergere aliquò viâ longâ, & pergere compendio. Videmus de iisdem scientiis, alios ingentia, alios succincta componere volumina: videmus ejusdem uniusque artis præcepta, à quibusdam tradi fusissime, à quibusdam brevissime: neque tamen ob id minus placet, aut illorum exacta disciplinæ explicatio, aut istorum breve, fastidiumque levans compendium: & sane non video quid intersit, longanè an brevi methodo ad scientiam pervenias, dummodò pervenias. Quid quòd ingenia multa sunt, quibus quantò plura in explicando aggeras, tantò majores tenebras offundis, quantò paucioribus rem proponis, tantò illam percipiunt celerius & melius. Ita in re nostrâ loquendo; Bona sunt omnia quæ à Patribus de Perfectione traduntur, sed inter hæc bona, negat nemo, alia aliis esse meliora. Omnia ad perfectionem ducunt; fateor, sed sicut perfectionis gradus sunt, ita & viarum ad illos, ascensuumque, varietas est. Certè bona erat lex per Moysen Judæis data, at melior Gratia per Christum parta: unde Apostolus Mosaicam legem Christianæ legis respectu, ele- *Gal. 4. 3. 9.*
menta vocat respectu scientiæ consummatæ. Quando Paulus idem scribebat. *Lac vobis potum dedi, & non escam, nondum enim poteratis;* bo-num aliquid dederat quod lac ipse vocat, & tamen solidum cibum se reservâsse, nec appo-suisse ob imperfectionem & incapacitatem illo-rum, hoc est solidiorem aliquam doctrinam

27.

illis

B 4

1. Cor. 12.

illis non exposuisse indicat. Similiter bona illa erant, quæ recensuerat, antequam dixerat, *Perfectiorem vobis viam demonstro: emulamini charismata meliora.* Quin etiam Christus Dominus Apostolis dicebat: *Multa habeo vobis dicere, quæ non potestis portare modo, Spiritus autem Sc.* Ergo, quæ tunc dicebat, eosque docebat, leviora erant, quæ portare poterant; quæ autem non docebat, quæque portare non poterant, altiora, graviora, perfectiora erant.

28.

Et quid multis? Dico breviter. Sicut datur bono melius, & meliore optimum, ita ad bona & optima, dantur media bona, & dantur meliora; non secus atque ad per docendam per discen-
damque Scientiam aliquam datur Methodus bona, datur melior; datur compendiosa, datur compendiosior. Ita etiam ad Deum, Deique unionem, datur & assignatur via bona, datur assignaturque melior & optima. Bona est ad Deum via, mala non agere, melior bona agere, optima bona agere & mala pati. bonum est, quando injuriam pateris, silere, melius, etiam in animo quietem habere; optimum gaudere, cupere, injurianti benè velle, benè illi facere. Et quæro quando unus in injuriâ illatâ sibi, tacet, fentit tamen acerbum animum, & iram consurgentem, alter vero compressam habens passionem, non tacet solum, sed gaudet de injuriâ amatque hostem suum; horum duorum, uter majore passu ad Deum currit? uter compendiosorem viam ad Deum init? nonne hic potius alter, quam ille prior. Ergo te ipso judice, tibi daretur unam ex his duabus viis eligendis optio, hujus tu alterius, non prioris illius viam eligeres.

eligeres? quod ubi faceres, nunquid te hoc pā-
cto injurium in vitæ Spiritualis Magistros, puta-
res, qui primum hunc patientiæ gradum ponunt
Silere in injuryia? Non utique, sed dices poti-
us, breviorem te, & compendiosiorem perfe-
tioremque viam eligere, non esse cur tempus
consumas in infimo, cùm possis alta conscen-
dere: nemo quippe infimum terit gradum, ut
teneat, sed ut ad altiora gradum faciat. Hoc igitur
quod tu in tuâ electione dices, & me in meâ
dicentem audi: Omnis ad virtutem via bona est,
si modò ad illam via est, at si melior potest, si
potest & optima inveniri, ut quid cogor ad bo-
nam, optimam habere si possum? ut quid cogor
ad longam, si breviorem habere, melioremque
possum? illa enim optima sunt media, quæ fini
proxima: nam quæ à fine remota sunt, vix me-
dia, at potius extrema sunt.

Via ergo quæ Deo proxima est, quæ me im-
mediatè ad Deum adducit, Deo conjungit, hæc
est optima. Atque hanc dico in præsenti, non
aliam esse, quam Voluntatis Divinæ cognitio-
nem, intentionem, executionem. aliæ viæ bonæ
sunt, sed infra hanc sunt. aliæ ut me ad Deum
adducant, ad istam prius deducere, & in eâ col-
locare debent; quod ubi fecerint, recedunt, &
huic uni officium, me ad Deum ducendi relin-
quunt. Quod si ita est, desipiamnè, qui reliqua
ras vias relinquo, & deducturam me ingredior
si possum, si commodè, si commodius possum?
Quocirca, bonum est, agere benè, non peccare,
ut infernum evadas; melius ut cælum Dei que
visionem assequare; melius ut Christum imi-
teris

teris; ut ne gratiam Dei perdas, ut legibus Amoris divini satisfasias, amoremque Dei in te vivendum esse protesteris, ut ob Amorem Dei te abneges: at omnium optimum est, ideo benè agere, & male non agere, quia hæc est Voluntas Dei, & ut voluntatem ejus impleas, beneplacitoque ejus te conformes, & ad placitum, palatumque divinæ Majestatis facias. Hoc quod optimum esse ex rectâ ratione judico, si etiam præligo, aliisque propono, non ego illa alia contemno, illisvè injuriam aliquam infero, sed mihi consulo, sed sapienter ago, sed (quod caput est) secundùm Dei voluntatem facio, placet enim Deo & voluntas ejus est, ut inter duo bona, quorum alterum altero melius Deoque gratiùs, illud acceptemus, quod Deo gratiùs esse intelligimus.

C A P U T V I I .

Sicut DEI Voluntas præstat rebus omnibus, ita eam in omnibus intendere & exequi, præstare omnibus Spiritualibus exercitamentis, docetur.

30. **V**I X equidem puto posse quenquam reperiri, qui ambigat id gratiùs esse Deo, quod suâ Sanctissimâ Voluntate plus approbat. (nam quid aliud est, gratum aut gratiùs esse Deo; quàm à divina Voluntate, aut simpliciter, aut amplius approbari!) ut tamen neque hoc intactum relinquam insolutumque, & quia multum ad divinæ Voluntatis commendationem facit, non abs refacturus mihi videor, si, quare hoc vel illud facere, propterea quia Dei Voluntas hæc est, melius sit, atque adeò optimum, quàm ullo alio fine idem facere,